

La fatxenderia imperant

À

Quan sóc a casa, acostumo a tenir la televisió encesa de fons mentre dino (és un dels vicis que practico). Un dia d'aquesta setmana passada, abans d'acabar el primer plat, vaig tenir un singular moment d'estupefacció que em va fer alçar i enfocar la vista per ratificar qui era que sentia parlar. Se'm va fer estrany el que vaig sentir, perquè rarament poso 13TV o Telecinco, canals més avesats a un llenguatge groller i mal educat, sovint pujat de to -i ho dic de forma literal.

No sóc d'aquelles persones que practiquen el masoquisme televisiu en pro de la informació de primera mà i, per contra, sí que sóc d'aquelles que creuen que la televisió és cultura, com dirien els de l'APM, i per això em va sorprendre sentir un to tan fatxenda en unes declaracions formals als mitjans (seriosos) d'un polític de primera línia, tot just acabat de sortir del Parlament.

Així doncs, aixeco el cap dels macarrons i certifico que sí, que és Xavier García Albiol qui ha trencat la monotonía del meu dinar amb només dues frases. "Per xula ella, xulos nosaltres", deia el número u del Partit Popular de Catalunya, i continuava "I aquesta senyora no pot fer el que li doni la gana".

Està clar que en xuleria, no els guanya ningú (tot i que els Ciutadans s'hi esforcin de valent, o que la CUP gallegi de tenir la paella pel mànec). Les declaracions d'Albiol, que afortunadament no s'allargaven més d'un minut, destil·laven un to totalment menyspreador cap a la nova presidenta del Parlament de Catalunya, Carme Forcadell, i cap a la invitació d'assistir a la Junta de Portaveus.

Més enllà de rebutjar o compartir la postura irritada del PP, crec que les paraules d'un parlamentari quan es dirigeix a la seva presidenta haurien de ser, com a mínim, respectuoses i formals. Ja no és tant el que deia, sinó com ho deia. "Aquesta senyora" té un càrrec que representa tot un grup de gent amb ple dret i es mereix que la tractin com a tal. En les paraules del líder del PP s'hi entreveïen unes quantes coses, com ara que sembla que encara no s'ho creguin que això va de debò, que això ja no és cosa (només) de l'ANC, sinó que el Parlament n'ha assolit la responsabilitat, i que això tira endavant amb o sense el beneplàcit de l'oposició. A més, pel seu to tampoc vaig poder evitar de pensar si les seves declaracions haurien estat igual de fatxendes si en lloc d'una presidenta hi hagués hagut un president, que ja només ens faltaria això.

Al meu entendre, un polític ha de poder dir les coses amb claredat, honestat i naturalitat, però mai ha de perdre les formes i, ni molt menys, el respecte cap als seus col·legues, siguin o no siguin del seu partit. Que amb fatxenderia es presumeix molt, però no es va enlloc.